

TILLADELSE TIL AT NEDLÆGGE HANDICAPPARKERINGSPLADS

Vejdirektoratet har behandlet jeres klage af 9. oktober 2012. I har klaget over Kommunens afgørelse af 2. oktober 2012 på at nedlægge en handicapparkeringsplads foran ejendommen L 6.

VEJDIREKTORATETS AFGØRELSE

Kommunens afslag på at give tilladelse til nedlæggelse af handicapparkeringspladsen ud for L 6 er lovligt.

BAGGRUND

L er en privat fællesvej, som ligger i byzone og derfor er omfattet af privatvejslovens¹ afsnit III om private fællesveje i byer og bymæssige områder, jf. lovens § 3, stk. 1.

På L ligger to handicapparkeringspladser, hvoraf den ene er reserveret til et bestemt køretøj. Den anden, ud for L 6, er til fri afbenyttelse for køretøjer med handicapkort.

Kommunen har kendskab til, at der er mindst to beboere i umiddelbar nærhed af den frie handicapparkeringsplads, som har søgt om at få etableret en plads på denne del af L. Og kommunen ved, at flere personer mere uregelmæssigt anvender handicapparkeringspladserne.

Kommunen har på den baggrund foretaget en konkret vurdering af ønsket om nedlæggelsen af handicapparkeringspladsen imod behovet i lokalområdet for at anvende den frie handicapparkeringsplads. Kommunen er herved nået frem til, at en handicappet persons behov for parkering tæt på sin bopæl vejer tungere end de øvrige beboeres behov for at parkere på dette sted.

Kommunen har derfor efter privatvejslovens § 57, stk. 1, jf. færdselslovens² § 92, stk. 1, afslået at nedlægge handicapparkeringspladsen ud for L 6.

HVAD KAN VEJDIREKTORATET TAGE STILLING TIL

Vi kan tage stilling til, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter privatvejslovens bestemmelser. Dette fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven³, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

¹ Lov om private fællesveje, jf. lov nr. 1537 af 21. december 2010

² Færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1055 af 9. november 2012

³ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012

PRIVATVEJSLOVENS OG FÆRDELSLOVENS BESTEMMELSER

Spørgsmålet om etablering af handicapparkeringspladser eller ændring af eksisterende handicapparkeringspladser på private fællesveje i by eller bymæssigt område er reguleret i privatvejslovens § 57, stk. 1 og 2, jf. færdselslovens § 92.

Privatvejslovens § 57, stk. 1

Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen uden kommunalbestyrelsens og politiets godkendelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 57, stk. 1.

Kommunens godkendelse efter § 57, stk. 1, er udtryk for en offentligretlig tilladelse. En sådan tilladelse er alene et udtryk for, at kommunen og politiet ikke vil modsætte sig, at den ansøgte regulering gennemføres, jf. definitionen på offentligretlig tilladelse i privatvejslovens § 56, stk. 1.

Kommunen skal først og fremmest lægge vægt på, om færdselsmæssige hensyn – herunder behovet for at de pågældende vejarealer stilles til rådighed for alle trafikanter – eller vejtekniske hensyn taler imod tilladelsen. Kommunen kan afslå at give tilladelse, hvis sådanne hensyn skønnes at være til hinder for tilladelsen.

Hvis kommunen vurderer, at almene, offentligretlige hensyn ikke taler imod det ansøgte, vil kommunen kunne lade sin afgørelse afhænge af en konkret afvejning af eventuelle modsatrettede interesser hos grundejerne.

Spørgsmålet om udnyttelse af en tilladelse efter § 57, stk. 1, er et privatretligt spørgsmål, der ved uenighed mellem grundejerne eventuelt må afgøres ved domstolene.

Omkostningerne i forbindelse med etablering af forhold m.m. efter § 57, stk. 1, er ligeledes et privatretligt spørgsmål og påhviler umiddelbart ansøgeren selv.

Privatvejslovens § 57, stk. 2

Kommunen kan med politiets samtykke bestemme, hvordan færdslen på en privat fællesvej i by eller bymæssigt område skal reguleres, herunder bestemme, hvorvidt der skal etableres handicapparkeringspladser på vejen, eller hvorvidt allerede eksisterende pladser skal kræves ændret af kommunen. Dette følger af privatvejslovens § 57, stk. 2, jf. færdselslovens § 92.

Reguleringen efter denne bestemmelse udspringer således af kommunens eget initiativ. Kommunen skal vurdere, om der er almene, offentligretlige hensyn – først og fremmest hensynet til den almene trafik og vejtekniske hensyn – der taler for at etablere nye eller ændre eksisterende handicapparkeringspladser på en privat fællesvej.

Kommunen afholder udgifterne til de etablerede forhold.

VORES VURDERING

Kommunen har afslået jeres ansøgning om at nedlægge handicapparkeringspladsen ud for L 6 i medfør af privatvejslovens § 57, stk. 1, jf. færdselslovens § 92, stk. 1, idet der efter kommunens

vurdering er almene, offentligretlige hensyn, der taler imod nedlæggelsen. Kommunen har således anført, at der er et konkret behov for netop denne handicapparkeringsplads til handicappede beboere med køretøjer i lokalområdet.

De vurderinger (skøn), kommunen har udøvet i den forbindelse, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Vi har dog ikke grundlag for at mene, at kommunens vurderinger er foretaget på et usagligt eller forkert grundlag.

PARTSHØRINGSBEMÆRKNINGER

I har ved brev af 4. december 2012 anført, at I ikke forstår, at det i februar 2012 var kommunens vurdering, at en beboer i området ville lide direkte skade, hvis parkeringspladsen foran L 6 blev nedlagt, fordi jeres andelshaver på daværende tidspunkt levede og benyttede p-pladsen. I øvrigt mener I ikke, at der er behov for en parkeringsplads, som er stor nok til en handicapbus, fordi der ikke bor beboere med handicapbus i ejendommen.

Efter sagens oplysninger har handicapparkeringspladsen ud for L 6 aldrig været forbeholdt et bestemt køretøj, men derimod været åben for alle handicapkøretøjer. Det var således ikke kun jeres andelshavers p-plads, men i lige så høj grad parkeringsplads for andre handicapkøretøjer. Sådanne pladser benyttes med andre ord efter først til mølle princippet, ligesom det er tilfældet med almindelige parkeringspladser.

Vi har noteret os, at kommunen har vurderet, at der var og fortsat er et behov for en fri handicapparkeringsplads i området. Vi kan som ovenfor nævnt ikke tage stilling til dette skøn, og har ikke grund til at mene, at kommunen har handlet usagligt ved sin vurdering. Og da parkeringspladsen ikke er reserveret til et bestemt handicapkøretøj, er det heller ikke usagligt at lade pladsen have en størrelse, så handicapbusser også får plads.

I øvrigt er der ikke krav om, at en handicapparkeringsplads skal etableres i direkte tilknytning til en handicappets bolig.

Vi vedlægger til orientering kopi af vores afgørelse af den sag kommunen har henvist til i sit brev af 17. oktober 2012.⁴

KONKLUSION

Kommunens afslag på at give tilladelse til nedlæggelse af handicapparkeringspladsen ud for L 6 er lovligt.

FRIST FOR ANLÆG AF SAGEN VED DOMSTOLENE

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal sagen anlægges inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 88.

---

⁴ Vores sagsnr. 12/04241

